USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **I. B.**, zastoupený JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2020 č. j. OAM-419/ZA-ZA11-VL11-2020, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2021, č. j. 13 Az 48/2020 - 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce je ukrajinským státním příslušníkem, který v době, kdy na území České republiky pobýval bez oprávnění k pobytu, podal žádost o udělení mezinárodní ochrany.

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl žádost jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Proti napadenému rozhodnutí žalobce podal žalobu, kterou Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) shora označeným rozsudkem zamítl.

[3] Městský soud se s odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu ztotožnil se závěrem žalovaného o zjevné nedůvodnosti žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Žalobce v průběhu správního řízení nesdělil žádnou skutečnost svědčící o tom, že by v jeho případě mohly být naplněny důvody pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Odmítání vojenské služby není samo o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, není-li spojeno s reálně projeveným politickým či náboženským přesvědčením. Žalobce však pouze namítal naplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany v důsledku bezprostředního ohrožení jeho života v případě nasazení v bojích. Vnitrostátní

ozbrojený konflikt na Ukrajině nelze klasifikovat jako totální. Potíže přetrvávají v Doněcké a Luhanské oblasti, tedy ve východní části země, zatímco žalobce pochází z Ivanofrankivské oblasti, která leží v západní části země a je pod kontrolou ústřední vlády. Žadatelům o mezinárodní ochranu z jiných oblastí než východní části země tak obvykle nehrozí vystavení vážnému a individuálnímu ohrožení života nebo tělesné integrity a nejsou u nich splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Městský soud zmínil také Nejvyšším správním soudem prejudikovanou možnost řešit situaci vnitřním přesídlením.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „napadený rozsudek“ a „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s., tj. pro vady v řízení před správním orgánem, pro které měl soud napadené rozhodnutí zrušit, a pro nepřezkoumatelnost.

[5] Stěžovatel namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Objektivně jsou splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, nebo přinejmenším doplňkové ochrany. Bojí se návratu na Ukrajinu z důvodu dlouhodobého vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. Obává se, že by byl s vysokou pravděpodobností povolán do armády a nasazen do bojových operací na východě země, kde by byl reálně ohrožen na životě. Válčení je navíc v rozporu s jeho vyznáním. Městský soud se řádným způsobem nevypořádal s jeho argumentací, když nevzal v potaz jím uvedená fakta. Po několika letech konfliktu se na celé Ukrajině vytvořilo prostředí nestability, nejistoty a beztrestnosti. Vnitrostátní konflikt nepolevuje na intenzitě, naopak se stupňuje. Navíc v nedávné době proběhla vojenská konfrontace v Azovském moři mezi Ukrajinou a Ruskou federací.

[6] Podle žalovaného byly napadené rozhodnutí i napadený rozsudek vydány v souladu s právními předpisy. Námitky stěžovatele nevypovídají o žádném jeho pochybení. Navrhl odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, případně zamítnutí pro nedůvodnost.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Před zahájením meritorního přezkumu se Nejvyšší správní soud musel zabývat otázkou přijatelnosti kasační stížnosti. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne kasační stížnost ve věci, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, pro nepřijatelnost, pokud tato stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[8] Vymezením institutu nepřijatelnosti a výkladem konceptu přesahu vlastních zájmů stěžovatele se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS (blíže viz jeho text dostupný na www.nssoud.cz).

[9] Stěžovatel v kasační stížnosti neuvedl, v čem spatřuje její přijatelnost.

[10] Ve skutkově i právně obdobných případech jiných stěžovatelů z Ukrajiny Nejvyšší správní soud nedávno rozhodl o odmítnutí kasačních stížností pro nepřijatelnost usneseními ze dne 29. 4. 2021, č. j. 2 Azs 46/2021 - 25 a ze dne 20. 8. 2021, č. j. 2 Azs 96/2021 - 38. Nejvyšší správní soud z nich v této věci vychází.

[11] Nejvyšší správní soud shodně s žalovaným i městským soudem neshledal, že by z informací sdělených stěžovatelem v rámci správního řízení plynuly jakékoli důvody, pro něž by se mohl domnívat, že Ivanofrankivskou oblast na Ukrajině v jeho případě za bezpečnou zemi původu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu považovat nelze. K tvrzení o tom, že stěžovateli v nástupu do armády brání vyznání, nebylo možné přihlížet, neboť je poprvé uplatnil až v kasační stížnosti (§ 104 odst. 4. s. ř. s.), a navíc šlo pouze o obecnou zmínku.

[12] K námitce týkající se bezpečnostní situace na Ukrajině Nejvyšší správní soud konstatuje, že ve správním spise jsou založeny zprávy o zemi původu, z nichž vyplývá, že stěžovateli z bezpečnostního hlediska na Ukrajině nehrozí žádné nebezpečí. Ze zpráv o zemi původu také plyne, že na východě Ukrajiny jsou nasazeni pouze profesionální vojáci nebo dobrovolníci. Je nutné rovněž podotknout, že stěžovatel v žalobě ani v kasační stížnosti nijak nedoložil svá tvrzení, že mu ve vlasti hrozí nebezpečí. Za takové situace není důvod pochybovat o závěru žalovaného, že v případě stěžovatele lze Ukrajinu považovat za bezpečnou zemi původu. K vojenské službě Nejvyšší správní soud doplňuje, že služba v armádě, ač nedobrovolná, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu či doplňkové ochrany (viz např. rozsudky NSS ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 4/2004 - 49, či ze dne 17. 12. 2015, č. j. 5 Azs 158/2015 - 24), a to ani v případě, pokud by výkon vojenské služby byl spojen s rizikem účasti při bojových akcích ve válečném konfliktu (viz např. rozsudek NSS ze dne 7. 8. 2012, č. j. 2 Azs 17/2012 - 44, bod 16).

IV. Závěr a náhrada nákladů řízení

[13] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje zájmy stěžovatele, a proto není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou řešeny rozdílně, stejně tak nebyl shledán důvod k judikaturnímu odklonu. Kasační soud rovněž neshledal zásadní pochybení městského soudu. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28, či ze dne 25. 8. 2021, č. j. 1 Azs 119/2021 - 55). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rozsah jeho úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2022

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu